

POSUDEK VEDOUCÍHO KVALIFIKAČNÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE:

Příloha k protokolu o státní bakalářské zkoušce.

DIPLOMANT: ŠAFAŘÍK Denis

Obor: Herectví ALD

VEDOUČÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE: MgA. Mgr. Marta Ljubková

S Denisem Šafaříkem jsem se „pedagogicky“ důkladně potkala až při přípravě jeho diplomové práce. Jevil se mi jako student zapálený, upřímný, často pochybující a po soustavné afirmaci volající. Což jsou vlastnosti pro psaní DP nesmírně výhodné. Denis byl připraven na textu neustále pracovat a zlepšovat jej, žádný z oddílů a kapitol jeho DP nezůstal beze změn a mnohé z nich se proměnily zásadně.

Zvolil si téma pro pedagoga náročné, téma vlastního hereckého vývoje, které ironicky a v návaznosti na první profesionální zkušenost pojmenoval „A osel funěl na mé herectví“. Analýza herecké cesty „od-do“ představuje nejobvyklejší zaměření bakalářských absolventských prací: vypadá jako téma nabíledni, nejbližší, nejosobnější, nejprozkoumanější, zároveň ale studenty vrhá do chřtánu subjektivismu a často neschopnosti rozšířit prožitou zkušenost alespoň o náznak obeznámenosti s oborovou literaturou. Společná práce studenta a pedagoga pak vede zákrutami, jejichž cílem by mělo být „vlastní názor“ alespoň částečně kontextualizovat. Denis se pokusil proklestit si cestu zmíněnými osidly a hledat pro své osobní observace také oporu v tom, co už na daném poli vyzkoumali jiní. Nelze říct, že psal vědeckou práci o herectví, pokusil se však čerpat ze zdrojů, což nebývá v podobném tematickém případě vždy samozřejmostí.

Práci rozdělil do čtyř kapitol. První z nich popisuje herecké workshopy, jimiž Denis v průběhu studia prošel. Nejde však jen o samotný popis: na konci každé podkapitoly se poctivě snaží přijít na to, jaký aspekt práce nebo jaká dovednost získaná na rozebraném workshopu jej posunula v přístupu k herecké práci vpřed (nebo dál či jinam). Vždy se pokouší co nejpřesněji pojmenovat, v jakém ohledu selhával a co nového se naučil: tak se vyrovnává s lekci Simony Babčákové, Tomsy Legierského, Csongora Kassaie i s prací s Waynem Jordanem.

Zcela zásadní pro něj zřetelně bylo zkoušení klauzurní inscenace „Breivik“ s ročníkovou pedagožkou Petrou Tejnorovou. V ní se mimo jiné zabývá tím, co předcházející kapitola naznačila: schopností teamového hraní a souhry, a také svobody, kterou s dalšími nabytými zkušenostmi získává. Zde se nejsilněji

tematizuje leitmotiv jeho práce - „hledání cesty“ a také koncept přístupu k autorskému herectví.

Cesta se svým způsobem završuje vykročením k profesionální kariéře, a to zkoušením inscenace v Divadle Komedie „A osel na něj funěl“. Herecká spolupřítomnost kolegů z ročníku i jemné režijní vedení Michaely Homolové ze zkoušení podle všeho vytvořily příjemné nárazníkové pásmo mezi ideálem školy a realitou praxe, zároveň však Denisovi umožnily posunout se dál v úvahách o vlastním přístupu k herectví, o nevýhodách a rizicích (a omezeně také pozitivěch).

Závěr dokazuje, že Denis stojí na počátku své profesionální dráhy, jeho otevřenost snad převáží nad obavami a časem bude schopen přetavit to, co se na škole naučil, ve své divadelní přednosti. Na celém procesu psaní oceňuju maximální zápal, snahu přijít věcem na kloub a vůli nespokojit se s nejsnazší cestou.

Práce splňuje všechny požadavky na ni kladené a doporučuju ji tudíž k obhajobě.

Datum: 13.6. 2020

.....
p o d p i s

